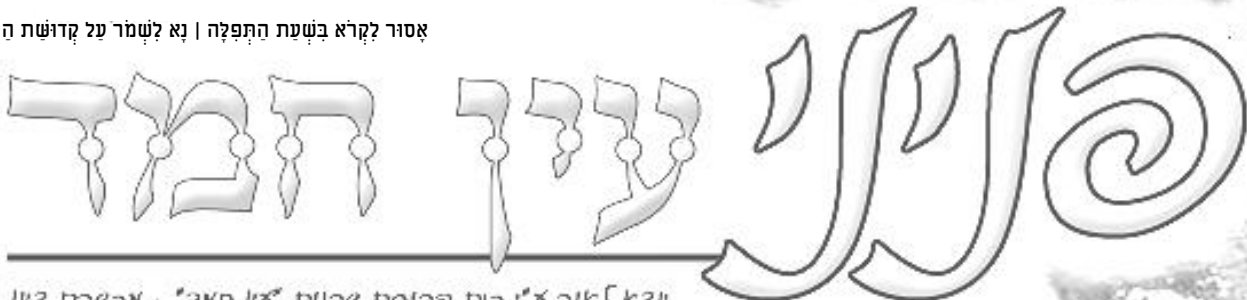

פְּרֻשֶׁת בָּא | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לְאִיזוֹר ע"י בֵּית הַכְּנִסִּית שְׁכֻנַּת עֵין חַמַּד - אֲבֵשֶׁרֶת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת בָּא – תְּפִילַת בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי דביר נלי בן רחל משפ' שטרית חיים בן בכורי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב קטי"ר אפרים וב"ב כולל ברסלב אילת י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טילה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בן אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דינאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בת פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה אלו בן מזל פתימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה נחום בן יקוט רינת רחל בת עפרה יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון ר' אליעזר בן עטיה

"וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וְכוּ' וַיְבָרְכֵתֶם גַּם אֹתִי" (שמות יב, לא-לב)

הצדיקים שיראים תמיד שמא יגרום החטא". הרי לנו, כי למרות ההבטחה המפורשת, שנאמרה לבני ישראל "וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אֲתֶם שָׂם, וְרַאֲיִתִּי אֶת הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵכֶם, וְלֹא יְהִי בְכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכְּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם (שמות יב, יג)" - עדיין הם חששו, שמא יגרום החטא, עד שהוצרכו לקבוע יום תפילה ותשובה כדי להינצל מגזר הדין, ולזכר אותו היום - נקבעה תענית גם לדורות.

לפי זה ניתן להבין את דברי פרעה, שהשתמש במילה 'גם' כשביקש ממשה רבינו, שיעתיר עליו ויבקש להצילו למרות היותו בכור. פרעה היה מודע היטב לתפילתם של בני ישראל על הצלת בכוריהם, ולכן הוא ביקש ממשה רבינו, שיכלול גם אותו בתוך אותה תפילה, ואולי בזכות כך הוא ינצל.

ומכל מקום, אנו צריכים ללמוד מכך מסר חשוב, ולאו דווקא מגישתו של פרעה הרשע - אלא בעיקר מגישתם של בכורי ישראל הצדיקים. כאשר פוקדת אותנו צרה רח"ל, או מצוקה כלשהי משכימה לפתחנו, אנו ממהרים לגשת לצדיקים ולבקש את ברכתם, ובכך אנו סבורים, שיצאנו ידי חובה.

אולם בני ישראל הבכורים הבינו שהם בעצמם צריכים לצום, להתפלל ולהרבות תחינות ובקשות מבורא עולם.

פירש רש"י - "קחו כאשר דיברתם וברכתם גם אותי- התפללו עליי שלא אמות, שאני בכור". לכאורה יש לעיין, מה משמעות הלשון: "וַיְבָרְכֵתֶם גַּם אֹתִי (שמות יב, לב)"? הלא בפסוק זה ובפסוקים הקודמים - אין אנו מוצאים, שפרעה ביקש מבני ישראל להתפלל או לברך? הרי פרעה רק שילח אותם לעבוד את ה' - לאחר שעורפו הקשה נשבר במכת בכורות! לאיזה ברכה ביקש 'להצטרף' כביכול?

ראיתי בספר 'מקדש הלוי' בשם מרן החת"ם סופר זיע"א טעם מחודש למנהג 'תענית בכורות' בערב פסח, שבאותה שנה בה יצאו בני ישראל ממצרים, בערב פסח שהיה למעשה ערב 'מכת בכורות' - התענו בכורי ישראל וקבעו באותו היום תפילה ותשובה, שכן הם חששו, פן יפגע בהם המשחית בצאתו להכות את בכורי מצרים, וגם הם חלילה ימותו.

ועל כן, לזכר אותו יום תשובה ותפילה, שנקבע במצרים בערב פסח - נקבע גם לדורות יום של תשובה ותפילה באותו היום, ולשם כך מתענים כל הבכורים כדרך שהתענו בכורי ישראל במצרים.

ואמנם, יסוד לדברים אלו ניתן למצוא כבר בדבריו של רבינו יונה במסכת ברכות, שכתב בזה הלשון:

"בשעה שעבר השם לנגוף את מצרים - היו מפחדים ומתפללין לבורא עולם לקיים דברו ושלא ייתן המשחית לבוא אל בתיהם, שדרך

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

Table with 4 columns: Time, Location, and other details for the prayer service.

שואל ומשיב בהלכה – מראית עין- חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מהו דין מראית עין ובמה עליו להיזהר מפני מראית עין?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

גזרו חז"ל, שלא לבשל או לאכול מאכלים, שנראים כאוכל או תבשיל בשר וחלב, אפילו שמצד הדין - אין בו כלל איסור, אלא משום מראית העין, היות שהרואה עלול לסבור, שהוא בשר בחלב ממש. ונחלקו הפוסקים האם 'מראית עין' שייך כשעושה דבר שנראה כאיסור מהתורה, או שמא אף כשהחשד הוא איסור דרבנן. ולהלכה נקטינן כל שהחשד לענין איסור דרבנן, מותר.

אסור לשתות דם דגים מכלי. היות והרואה לא יתלה שהוא דם דגים, אלא יחשוב שהוא דם בהמה ועוף שאסורים. **מקורות:** גמרא כריתות (כא ע"ב). וכן העלה הכרתי ופלתי (יו"ד שם). ראה שו"ת יחווה דעת (שם). ויש לעיין אם יועיל שיכתוב פתק או שיאמר לכל המסובים שזהו תחליף חלב או תחליף בשר. ובספר הלכה ערוכה להרב אברהם צבי הכהן (עמוד רכב) העלה להחמיר. ויל"ע.

מותר לשתות חלב סינטטי כגון, משקה סויה מיד אחר ארוחה בשרית או קפה עם אבקה פרווה הנראה כחלב, ואין לחוש למראית העין שיחשדו בו ששותה חלב ממש. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"ו (חיו"ד סימן ח), ובשו"ת יחווה דעת (שם), ובשו"ת ציץ אליעזר ח"ה (סימן יב). ושוב ראיתי בספר דברי בניהו חט"ו (סימן טז) שהאריך בזה. וכבר הארכתי בזה בתשובה (כת"י). והרוצה להחמיר ולהניח את האריזה על גבי השולחן, ובפרט כאשר נמצא בסביבת אנשים שאינם בני תורה, תבוא עליו ברכה.

יש להתיר למרוח מרגרינה על מאכל בשרי אף על פי שדומה קצת במראה לחמאה. **מקורות:** בשו"ת הרי בשמים (כרך רביעי סימן לג) נשאל על בית חרושת שעושה חמאה פרווה משומן אגוז, וכתב שאינו רואה חשש של מראית העין. ע"ש. וכן בשו"ת דברי מליאל ח"ה (סימן פה) כתב שמותר לבשל חמאת קוקוס עם בשר, משום שמפורסם בעולם שמוכרים חמאת קוקוס, ולא חיישינן לחשד רק היכא שאין מצוי כל כך שהרואה תולה במצוי. ובשו"ת יגל יעקב (חיו"ד סימן כג) העלה להקל למרוח מרגרינה על לחם בסעודה בשרית. וכ"כ בשו"ת משנה הלכות ח"ה (סימן צו), ובשו"ת חשב האפוד ח"א (סימן כ) כתב שמרגרינה שכיחה היום כמו חמאה, ולא דמי לחלב שקדים שהקפידו עליו חכמים. ובספר נועם הלכה (סימן כד) העלה להקל בזה מאחר שמוכרים מהם הרבה מאוד, ויש קצת הבדל בצבע לכן יש להקל.

מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה

על האדם לדעת, כי בורא העולם משלם מידה כנגד מידה. וכאשר הוא פוגע בזולת - יידע לו, כי הפגיעה עלולה לחזור אליו. בשכונה אחת בירושלים התגורר אדם, שהיה לו כלב גדול מאוד, שהפחיד את העוברים ושבים. במיוחד רעדו ממראהו המאיים, הילדים הקטנים, שחששו לצאת מפתח ביתם נוכח פגיעתו הרעה.

גם כאשר העירו לבעליו, כי עליו לקשור את הכלב המאיים, כדי שלא יפחיד את הילדים, נענו בשלילה. כך נמשך המצב, והכלב הפחיד את ילדי השכונה תקופה ארוכה, ומגודל פחדם החלו לדבר על כלבים בשנתם. אחד ממקורביו של המקובל הצדיק הרב מרדכי שרעבי זצ"ל התגורר בשכונה והוא שאל את רבינו: "האם כדאי לתת לכלב חתיכת בשר מורעלת, ואז הכלב ימות ויפסיק להפחיד את הילדים?". הרב הרהר קמעא ואמר: "לא, אין זו הדרך הנאותה! חכו מעט ותראו את ישועת בורא העולם".

ימים ספורים לאחר מכן התנפל הכלב על... בעליו ונשכו. רופא וטרינר, שהובהל למקום וראה את מה שאירע, קבע, כי על פי החוק - צריכים להמית את הכלב מיד ולסלקו מהמקום. הוא נתן לכלב זריקת מוות, ובכך הסיר את האימה והפחד, שהיו נחלת הכלל.

עֲזָרָה לְזוּלָת

הגאון רבי אבא סוויאטיצקי זצ"ל (גיסו של החזון אי"ש ורבה של קוסובה לאחר פטירת חמיו הגאון רבי שמריהו יוסף קרליץ זצ"ל) היה נוהג בימי החורף והקור לצעוד מוקדם בבוקר בסמטאותיה, הריקים מאדם, של קוסובה. הוא היה סוקר ובוחן את גג העץ של כל בית יהודי כדי לברר "עניין כמוס". מה העניין? ובכן, לכל גג יש ארובה משלו. בית, שארובתו לא מעלה עשן, לא הוסק שם התנור, וזה סימן שבעל הבית עני מרוד, ואין ידו משגת לקנות עצים להסקה, לחמם את ביתו. בני הבית ודאי רועדים מקור. מי ידאג להם אם לא רב העיר?

ידע רבי אבא, את אשר מוטל עליו לעשות. בערב, עם רדת החשיכה, נטל קרדום ונכנס למחסן העצים שבחצר ביתו. חטב ובקע כמה גזעים יבשים וקשרם בחבילה. ובאישון לילה, עת הכול נמו את שנתם, היה צועד חרש לעבר הבית, מניח שם בחשאי את צרור העצים, כדי שלא יתביישו ושב על עקבותיו...

מְנוּיִים	הַקְדָּשֶׁת הָעֵלּוּן	לְשֵׁאלוֹת בְּהִלְכָה
לקבלת העלון חנם ב-email: email@PnineEH@gmail.com מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חֲזָרָה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 פְּתַבֶּת הַמַּעֲרָכָה: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקו"ד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	גיליון 673	ד' שבט תשע"ח פרשת בא פניני עין חמד

רבי ישראל אביחצירא זצ"ל המכונה **הבבא סאלי** - נולד בעיר ריסאני במרוקו ביום ראש השנה ה'תר"ן (1890). בן לשושלת רבנים מפורסמים עושי ניסים. מילדותו שקד על לימוד כל ענפי התורה. אביו החל ללמדו את דרכי הקדושה, ומגיל שש, כשיצאו עמו לרחוב, כיסו את עיניו בגלימה, כדי לשמור על טהרת עיניו. בילדותו נחטף ע"י ערבים מבני תאפילאלת, שדרשו כופר גבוה תמורתו - ולאחר שאביו שילם שוחרר. הרבה בתעניות וסיגופים פרש מענייני העולם ולמד תורה בנגלה ובנסתר. התענה משבת לשבת, נשאר ער לילות שלמים והרבה בלימוד תורה. **בש"ס ובפוסקים הייתה עצומה ופסקי דין** שלו בענייני הלכה התקבלו ללא ערעור. טבל פעמים רבות במקוואות קרים וערך סיגופים רבים.

בגיל 17 נתמנה לראש הישיבה ע"ש סבו 'אביר יעקב', תפקיד בו שימש כ-13 שנה. בשנת ה'תרפ"א (1920) בהיותו כבן 30 בלבד נבחר לכהן כרב, דיין ומורה צדק של כל מחוז תאפילאלת. בשנת ה'תרפ"ב (1922) עלה לארץ ולמד בישיבת המקובלים 'בית אל' ולאחר שנה חזר למרוקו בהוראת רבו, ראש ישיבת תאפילאלת, הרב משה תורג'מן. לאחר מכן חזר לירושלים והחל ללמוד בישיבת 'פורת יוסף' וחזר שוב בהוראת רבו.

בשנת ה'תשי"א (1950) עלה לירושלים והתגורר בשכונת בקעה בדרום העיר, לאחר שלוש שנים כששמע על הירידה הרוחנית בקרב היהודים במרוקו חזר לשם על מנת לעודדם. בשנת ה'תשכ"ד (1964) עלה לארץ והפעם על מנת להשתקע בה סופית. בהתחלה גר ביבנה, אחר כך באשקלון, לבסוף קבע את משכנו בנתיבות. **התפרסם כעושה מופתים וכבעל רוח-הקודש. רבים נושעו על ידו.** נפטר ב-ד' שבט ה'תשד"מ (1984) חי כ-94 שנים. ציונו בנתיבות. יום פטירתו הפך להיות יום הילולא וכל שנה ביום זה המונים עולים לחגוג את ההילולה על הציון הקדוש. לאחר פטירתו המקובל ר' ברוך אבוחצירא המשיך דרכו.

סבו: ר' יעקב (בעל 'אביר יעקב'). **אביו:** ר' מסעוד. **אמו:** מרת עישא (ממשפחת בן חמו). **אחיו:** ר' דוד, ר' יצחק (בבא חאקי). **נשותיו:** מרת רחמה (זיווג ראשון- בת אחותו. נפטרה בעת לידת בתה שגם לא שרדה). מרת פריחה אמסלם (זיווג שני), מרת מרים (זיווג שלישי- בת ר' אליהו אמסלם). מרת סימי (זיווג רביעי- בת ר' יעקב בן שמחון). **מרבנותיו:** ר' יצחק פדידה, ר' משה תורג'מן (בבא סי בן יוסף), **חברותא:** ר' עזרא עטיה, ר' אליהו לעג'מי. **מתלמידיו:** הרשל"צ ר' מרדכי אליהו. **ילדיו (זיווג שני):** ר' מאיר (בבא מאיר), מרת רוחמה (נישאה לר' אברהם אביחצירא, רבה של יבנה ורמלה), מרת שרה. שישה ילדים נוספים לא שרדו. **ילדיו (זיווג שלישי):** מרת אביגיל בוסו, ר' ברוך (בבא ברוך), מרת פנינה (נישאה לר' דוד יהודיף), מרת עליזה הראל. **ילדיו (זיווג רביעי):** מרת אסתר.

על העובדה, כי הרב היה בעל רוח-הקודש, יעידו הסיפורים הבאים המעובדים מתוך הספר הנפלא 'מעשה ניסים': מסופר על ר' ניסים עטיה מחיפה שסבל משבר. למגינת ליבו, על אף שעבר מספר ניתוחים, בכל פעם היה השבר חוזר מחדש, והרופאים הרימו ידיים. בצר לו החליט לנסוע לרבינו בנתיבות, כדי שיזכה לברכתו. כשהגיע ראה קהל רב, הממתנים בתור. והנה משמשו של הרב יוצא החוצה לחדר ההמתנה ושואל בקול: "מי זה ניסים עטיה?". הלה הופתע לשמוע את שמו ואמר, כי הוא האיש המדובר. "הצדיק ביקש שתיכנס אליו". מיודענו תהה על מה ולמה מבקשו הצדיק. בהיכנסו, כשנכנס וראה את הצדיק, החל לבכות ולבקש על נפשו, תוך כדי שהוא מספר לצדיק על בעייתו.

רבינו לא השיב דבר אלא ניגש לאחד המדפים והוציא את הספר 'מנחת יהודה' (מחבר הספר היה הגאון האדמו"ר המקובל ר' יהודה אצלן עטיה נלב"ע ב-ד' ניסן תשכ"ב, ציונו בהר-המנוחות והוא אביו של ר' ניסים). ואמר לו: "היה לך אבא צדיק גדול, ואתה מגיע אליי? עצתי לך, שתלך לציונו ותבכה שם, ובזכותו תיושע!". ר' ניסים הופתע מרוח-הקודש של הצדיק, וכמובן הלך להשתטח על ציונו של אביו הצדיק, וכבר בדרך חזרה נעלמו לו הכאבים, עד לסוף ימיו, והוא לא הזדקק לשום ניתוח.

מעשה שהיה כשרבינו התגורר בשכונת בקעה. רבינו התגורר ברח' שמעון 11 בקומה השניה, ואילו בקומה הראשונה התגורר המקובל הרב יהושע שהרביני. שבת אחת, בשעת סעודת הבוקר, מזגו לרבינו חמין. והנה ביקש רבינו, שימזגו צלחת נוספת עבור שני אנשים. את הצלחת ביקש ממשמשו להעביר לחכם יהושע שהרביני. הרבנית שהרביני הופתעה עד מאוד, שכן גם היא הכינה חמין. ואם הם יאכלו ממה שהצדיק נתן להם- הרי שהאוכל, שהיא הכינה, לא ייאכל בשבת. חכם יהושע אמר לה: "אין דבר, זכות גדולה נפלה בחלקנו לקבל אוכל מהצדיק". והנה, לאחר הקידוש ביקשה האישה להביא גם מעט מהחמין שלהם וגילתה להפתעתה, שכל החמין נשרף! ואלמלא רבינו ששלח להם אוכל - לא היה להם מה לאכול.

מסופר על אדם אחד, שלא היה מאמין בסיפורים, שסיפרו על רבינו. יום אחד לקחו אחד מחבריו אל הצדיק בנתיבות. כשהגיעו, ראו את רבינו עורך סעודה גדולה. נכנסו השניים וישבו בין כולם. במהלך הסעודה הגישו להם קערות עם פירות שונים. אותו חבר, שפקפק בקדושת רבינו פנה לחברו ואמר: "מי עישר את הפירות?" הוא נטל שני תפוחים מהקערה, עישר על הפירות ושם בכיסו. **חברו הזהירו לא לנהוג כך, אולם הלה לא התייחס לכך.** בסיום הסעודה קמו ללכת. כשהיו עדיין קרובים לבית הרב חש האדם חום חזק בכיסו. לפתע ראה עשן יוצא מכיס חליפתו. בזריזות הוציא את התפוחים, ולהפתעתו גילה, שהם מפוחמים לגמרי והוא אף נכוה ממגעם. הוא החל לרעוד, וחברו הציע, שיגש במהירות לרב, לבל ייענש עוד בגלל מעשיו. חזרו השניים לבית הצדיק. עוד בטרם פצה הלה את פיו אמר לו הבבא סאלי: "וכי אין יודע אותה, שאין בודקין מן המזבח ולמעלה?".

"הרדימי אותו שוב", הורה הרופא.

"הוא לא יוכל לשאת כך את עצמת הכאבים". כשהאחות התקרבה אליו עם המזרק, התנגדתי. התעקשתי לשוחח עם הפרופסור. הוא ניגש למיטתי ושאל אותי מספר שאלות בכדי לבדוק, עד כמה אני ער. עניתי לו על הכול כהלכה והוא נוכח לדעת, כי אני בהכרה מלאה.

הוא נדהם. מעולם לא היה עד לתופעה כזו. באותו רגע אזרתי אומץ ואמרתי לו בלב נרגש: "אולי תחשוב, שאני משוגע, אבל יש לי שליחות שלך, ואני רוצה למלא אותה. האם יודע הנך מיהו הרבי מליובאוויטש?", שאלתי.

"שמעתי עליו. מדוע הנך שואל?", שאל באדישות. "ממש לפני מספר רגעים, ראיתי לפתע את דמותו של הרבי מולי. הרבי ביקש ממני למסור לך, שאם תתחיל להניח תפילין מדי יום - בתך תבריא", נשמתי עמוקות. אינני זוכר את תגובתו של הרופא, כי ברגע שסיימתי את דבריי - שקעתי שוב בתרדמה עמוקה.

התעוררתי בחדר ההתאוששות, לאחר שהניתוח הושלם. שכבתי כשמחשבות רבות חולפות בראשי, כשלפתע ניגש אלי הרופא. הוא החזיק את ידי וכשדמעות נוצצות בעיניו אמר: "אני מאמין! אני מאמין למה שראיתי!".

עברו מספר שניות ואחר כך המשיך: "הפעם האחרונה, שביקרתי בביתך, הייתה ביום בר-המצווה שלי. מאז ועד היום בבוקר לא היה לי כל קשר לבורא העולם או לקיום מצוות כלשהן. כעת, בתי חולה מאוד ונמצאת במצב אנוש. הרופאים, ביניהם אני, לא נותנים שום סיכויים לחייה".

"איזה אבסורד! אני מרפא אחרים, ואותה - את בתי היקרה - אינני יכול לרפא, אף לא להקל את סבלה. לאחר שהרמתי ידיים, החלטתי לנסות גם דרך שמעולם לא האמנתי בה".

"הבוקר מצאתי עצמי קם ומתפלל לאלוקי, שעד עתה כלל לא הייתי משוכנע בקיומו. התחננתי, שירפא את בתי. ביקשתי גם, כי ישלח לי סימן כלשהו שאדע, כי תפילתי נשמעה והתקבלה".

"והנה, כעבור מספר שעות, באמצע הניתוח שלך, פקחת את עיניך באורח בלתי טבעי לחלוטין. היית אמור להיות מורדם היטב עד לזמן-מה לאחר סיום הניתוח. בצלילות דעת מלאה מסרת לי את שליחותו של הרבי מליובאוויטש - ומיד שבת, מעצמך, למצב של חוסר הכרה. אפילו לא נתת לי שהות להגיב. חשתי, כי הסימן אותו ביקשתי, הגיע. אתה כבר יכול לתאר לעצמך, מה יכולתי לחשוב באותם רגעים".

הרופא חזר לכור מחצבתו, ובתו התרפאה בדרך - נס ושניהם בריאים ושלמים...

את הסיפור הבא סיפר מר ירמיהו ירדן בעיתון היהודי-אמריקאי הנפוץ 'ג'ואיש פרס' (Jewish Press): לפני כמה שנים תקפה אותי מחלה קשה ל"ע, שהעמידה את חיי בסכנה גדולה.

מצבי הידרדר במהירות, וכבר הייתי בין החיים ובין המוות. אושפזתי במרכזים רפואיים מן השורה הראשונה, המתמחים בריפוי מחלות מעין אלו. זכיתי לטיפול מסור ומקצועי של רופאים גדולים, בעלי-שם.

לאחר טיפולים רבים וממושכים המחלה החלה לסגת, עד שגופי התגבר עליה כליל. אלא שה'פטור' שקיבלתי מהמחלה הקשה היה זמני בלבד, והשמחה הייתה מוקדמת מדי. כעבור תקופה היא שבה אליי.

זה התחיל בזיהום קל, שלא כל כך חששתי ממנו, אך במהירות רבה הוא התפשט, והחמיר. חזרתי אל הרופאים, עברתי בדיקות מקיפות, בסיומן נאמר לי בצער, שאין לי מנוס מלעבור שוב ניתוח מסוכן ומורכב.

הכרתי כבר את הצוות הרפואי. סמכתי בעיניים עצומות על הרופא, שניתח אותי בפעם הקודמת ואך טבעי היה שתיקי הרפואי יופקד גם כעת בידי. אולם הרופא לא היה באזור באותו זמן, ומצבי החמור חייב עריכת ניתוח מהיר.

בלית ברירה הסכמתי, שרופא אחר ינתח אותי. הוחלט לערוך את הניתוח אצל פרופסור ש', יהודי, מומחה בתחום מחלתי. נקבע לי תור דחוף לניתוח בעוד מספר ימים.

הגיע היום. הכניסו אותי לחדר הניתוחים - ובתום ההכנות הקפדניות הוזרקה לי זריקת הרדמה. מאז לא הרגשתי את עצמי. הניתוח התחיל. לפתע, באמצע הניתוח, התעוררתי. הרגשתי את עצמי, את גופי. הכרתי נעשתה צלולה באחת, אך לא הרגשתי כל כאב.

הסתכלתי סביבי, רציתי להיות בטוח, שאמנם אני ער ותחושותי הלכה והתחזקה מרגע לרגע. כשהבטתי מולי, ראיתי לפתע את דמותו של הרבי מליובאוויטש. לא האמנתי למראה עיניי. חיזיון חי!

הרבי ליטף אותי בעיניו הקדושות וביקש ממני למסור לרופא המנתח, שאם יניח תפילין מדי יום - בתו תבריא ממחלתה (מי ייתן וכל עם ישראל ישוּבו לכור מחצבתם). אמרתי לרבי, שאשתדל להעביר למנתח את הדברים. סיימתי לדבר ו... זהו. החיזיון פג.

שוב לא הרגשתי את עצמי. אך הפעם היה זה מתוך התרגשות בעקבות אותו חיזיון. האחות, שעמדה בסמוך אליי, שמעה אותי ממלמל מספר מילים ומיהרה לומר לרופא שהתעוררתי.

אירוע למהדרין

אתה עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין- גלאט"? צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל אזור בארץ. ההשגחה החל מזמן הספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 0526329144

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל ולי יחיא בן יוסף ז"ל
 סעידה בת תופחה ע"ה אבירה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה
 אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'וליו ז"ל
 יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל
 אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה
 חי יזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
 יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרחא ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל
 יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
 ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל זילפה בת רנדה ע"ה
 מישא אסתר בת זרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל אביבה לויש ע"ה
 אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל